

**Երիտասարդ Պատմագետների Ասոցիացիա ՀԿ-ի EduArmenia
Նախաձեռնություն**

**Ուսուցիչների պետական պարտադիր
վերապատրաստման
դասընթաց 2022**

Ջետազոտականաշխատանք

Թեմա՝ Նոր աշակերտի ինտեգրումը դասարանում

**Ջետազոտող ուսուցիչ՝ Անի Հարությունյան
Հրազդանի Վ. Սարոյանի անվան թիվ 11 հիմն. դպրոց**

Բովանդակություն

Ներածություն	3
Խնդրի վերհանում	4
Տեսություն	4
Առաջարկություններ ծնողների համար	7
Ինչպե՞ս կարող է դասդեկը օգնել	9
Ռազմավարություններ	10
1. Ծանոթություն և հանդիպում ծնողների հետ	11
2. Զրույց դասարանի հետ	11
3. Զրույց ուսուցիչների հետ	11
4. Աշխատանք նորեկ աշակերտի հետ	12
5. Միջոցառումների կազմակերպում	12
Եզրակացություն	14
Գրականության ցանկ	15

Ներածություն

Չետագոտությունը նվիրված է դասարանում նոր աշակերտի ինտեգրման խնդրին: Չետագոտության նպատակն է ուսումնասիրել նոր աշակերտի հարմարման գործընթացը նոր միջավայրում: Այս շրջանը կապված է երեխայի սովորական ապրելակերպի փոփոխության հետ և պահանջում է հարմարվել նոր պայմաններին: Այստեղ խոսվում է այն մասին, թե որքան կարևոր է **հարմարվողականությունը** զարգացման և հետագա դպրոցական կյանքի համար: Ներկայացված է նոր աշակերտի ադապտացիայի գործընթացի ուսումնասիրություն, ինչպես նաև առաջարկություններ՝ պայմաններ ստեղծելու նոր դպրոցական կյանքին բարեհաջող հարմարվելու համար: Ելնելով վերոնշյալից՝ կարող ենք ասել, որ թեման ակտուալ է մեր ժամանակներում:

Կան իրավիճակներ, երբ երեխան պետք է փոխի դասարանը կամ դպրոցը: Պատճառները կարող են տարբեր լինել՝ տեղափոխվելը նոր բնակավայր, ծնողների աշխատանքի վայրի տեղափոխումը, խնդիրներ ուսուցիչների հետ հարաբերություններում, սովորական դպրոցից մասնագիտացված և շատ ուրիշներ: Այստեղ աշակերտը կանգնած է նոր դասարանի կողմից ընդունվելու կամ չընդունվելու խնդրի հետ: Անկասկած, դասարանի կողմից նոր աշակերտի ընդունումը կամ չընդունելը կախված է բազմաթիվ գործոններից, որոնցից որոշիչ է կրթության փուլը, որի ժամանակ երեխան ինտեգրվում է անձանոթ դասարանին:

Թե որքան արագ և հաջողությամբ է երեխան հարմարվում նոր թիմին, կախված է դասարանում աշակերտի ճիշտ ինտեգրումից և ուսումնական գործընթացի բոլոր մասնակիցների հարաբերություններից: Այս գործընթացում կարևոր դեր է խաղում դասուղեկը, ինչպես նաև երեխայի ծնողները: Նրանց գործողություններից է կախված, թե երեխան որքան արագ կվարժվի նոր դպրոցին, կմիանա դասարանին և կյուրացնի ուսումնական ծրագիրը:

Խնդրի վերհանում

Նոր աշակերտը, որը սովորում է 5-րդ դասարանում, բախվել է դասարանում ինտեգրման խնդրին: Նորեկ աշակերտը ունենալով ցածր առաջադիմություն և չցանկանալով հաճախել դպրոց բախվել է դասապրոցեսում կենտրոնացման, շփման, ինտեգրման խնդրին:

Չարց

Ինչպե՞ս դասարանում ինտեգրել նոր աշակերտին:

Ինչպե՞ս կարող է դասուցել օգնել նոր աշակերտին ինտեգրման հարցում:

Ինչպե՞ս պատրաստել դասարանին նոր աշակերտի ինտեգրմանը:

Ինչպե՞ս համագործակցել ծնողների հետ, երեխայի ինտեգրումը ավելի հեշտ դարձնելու համար:

Վարկած

Ծնողի անտարբեր և սխալ վերաբերմունքը անդրադառնում է երեխայի հաճախումների վրա: Ծնողը ուշադրություն չի դարձնում երեխայի բացակայությունների վրա, գտնում է, որ հաճախակի բացակայելը կապ չունի ուսման առաջընթացի հետ: Ծնողը անձամբ թույլ է տալիս երախային բացակայել, անիմաստ պատճառներ առաջ բերելով: Բացակայությունները հանգեցնում են ցածր առաջադիմությանը:

Ուսման ցածր առաջադիմությունը և թերացումը առաջացնում են թերարժեքության զգացում, որն էլ հանգեցնում է աշակերտի ինքնամփոփ լինելուն: Նորեկը մեկուսանում է չի խոսում, չի խաղում, չի շփվում դասընկերների հետ:

Տեսություն

Վերջին տարիներին արդիական է դարձել նոր աշակերտի ինտեգրման խնդիրը դասարանում: Երեխայի տարիքային զարգացման այս շրջանը կապված է սովորական կյանքի ձևի փոփոխության հետ և պահանջում է հարմարվել սոցիալական գոյության նոր պայմաններին: Երեխայի դպրոցական կյանքում շատ բան է փոխվում նոր առարկաներ են հայտնվում, ուսումնական ծրագրերն ավելի են բարդանում, նոր ուսուցիչներ են հայտնվում, ուսումնական ծանրաբեռնվածությունը մեծանում է – այս ամենը նվազեցնում է երեխայի աշխատունակությունը, մեծացնում է անհանգստությունը:

Երեխայի համար սա շատ դժվար ժամանակ է, երբ նա կարիք ունի ուսուցիչների և ծնողների օգնությանը: Նաև այս շրջանը բարդ է, քանի որ այն համընկնում է 11-12 տարեկան տարիքային ճգնաժամի հետ: Երեխաները դառնում են անհանգիստ, դյուրագրգիռ, հայտնվում են տրամադրության հաճախակի փոփոխություններ, մեծանում են կոնֆլիկտները, ուստի կարևոր է օգնել երեխային հարմարվել

փոփոխված պայմաններին: Նաև այս ժամանակահատվածում ձևավորվում են վարքի կայուն ձևեր, բնավորության գծեր, հուզական արձագանքման ուղիներ: Ուստի շատ բան կախված է հարմարվողականության հաջողությունից: Եթե աշակերտը արագ ընտելանա ձևավորված պայմաններին, ապա նրա համար ավելի հեշտ կլինի սովորել, ավելի հեշտ է հաղթահարել անցումային տարիքի ճգնաժամը: Հոգեբանության մեջ հարմարվողականությունը հասկացվում է որպես մարդու ներքինի համակցություն այն ամենի հետ, ինչ շրջապատում է իրեն և ում հետ նա շփվում է: Բոլորը փոփոխությունները, որոնք տեղի են ունենում հենց մարդու անհատականության մեջ, ուղեկցվում են հարմարվողականությամբ և ազդում մարմնի բոլոր մակարդակների վրա՝ և մոլեկուլային, և անձի գործունեության հոգեբանական կարգավորման մակարդակի վրա:

Հոգեբանական և մանկավարժական հետազոտություններում երեխաների խմբերը առանձնացվում են ըստ հարմարվողականության աստիճանի: Առաջին խմբում ընդգրկված են երեխաներ, ովքեր շատ արագ հաղթահարում են ինտեգրման խնդիրը, որին պետք է բախվեն կյանքում: Այսինքն՝ բնական ադապտացիայի գործընթացում նրանք ոչ մի դժվարություն չունեն: Երկրորդ խումբը ներառում է երեխաներ, ովքեր մեծ դժվարություններ են ունենում նոր պայմաններին հարմարվելու հարցում, որոնք խանգարում են նրանց ինքնահաստատմանը և ինքնարտահայտմանը: Գոյություն ունի նաև երեխաների մի խումբ, ովքեր իրենք են խմբի մեկ այլ անդամի հարմարվողականության վրա ազդող անձ:

10-11 տարեկանում երեխաները հետաքրքրվում են իրենց ներքին աշխարհով, իսկ հետո ինքնաճանաչման աստիճանական խորացում է տեղի ունենում: Դեռահասը բացահայտում է իր ներաշխարհը :Նա վերլուծում է իր անհատականության գծերը և գործողությունները :Դեռահասը ոչ միայն ցանկանում է հասկանալ, թե ինչպիսին է նա իրականում, այլ նաև պատկերացնում է, թե ինչպիսին կցանկանար լինել: Ճանաչելու ինքն իրեն օգնում են ընկերները, որոնց նա հետևում է նմանություններ և տարբերություններ գտնելու համար, մոտ մեծահասակները նույնպես օգնում են ճանաչել ինքն իրեն, քանի որ նրանք են, որ իրենց ողջ կյանքում մնում են նրա կողքին և ազդում են երեխայի անհատականության զարգացման վրա:

Երեխայի համար կարևոր է ոչ միայն իմանալ, թե ինչպիսին է նա իրականում, այլև որքան կարևոր են իր անհատական հատկանիշները: Սեփական որակների

գնահատումը կախված է արժեքային համակարգից, որը ձևավորվել է հիմնականում ընտանիքի և հասակակիցների ազդեցության շնորհիվ:

Վաղ դեռահասության շրջանում դեռահասները ոչ միայն բուռն հետաքրքրվում են զանազան գործերով, այլև եմոցիոնալ են շփվում իրենց հասակակիցների հետ: Ի վերջո, հենց հաղորդակցության գործունեությունն է առաջատար այս տարիքային շրջանում: Հաղորդակցությունը ուղեկցում է դեռահասներին ողջ կյանքում՝ թողնելով հետք ուսուցման, արտադասարանական գործունեության և ծնողների հետ հարաբերությունների վրա: Առաջատար գործունեություն է դառնում այս ժամանակահատվածում անձնական հաղորդակցությունը, քանի որ դեռահասի մտերիմ ընկերը, սովորաբար նրա հասակակիցը, կարողանում է լսել, հասկանալ և ընդունել նրա զգացմունքներն ու վերաբերմունքը:

Այս տարիքային շրջանում երեխաները ձգտում են միմյանց, նրանց շփումն այնքան ինտենսիվ է, որ խոսում է դեռահասության տիպիկ «խմբավորման ռեակցիայի» մասին:

Այսպիսով, ընդհանուր հետաքրքրությունների, արժեքների, համանման տեսակետների, առաջադիմության, հաջողության և այլ գործոնների հիման վրա ձևավորվում են խմբեր: Բայց դեռահասի համար հատկապես կարևոր է ունենալ խումբ, որի արժեքները նա ընդունում է, որի վարքագծի նորմերով և գնահատականներով առաջնորդվում է:

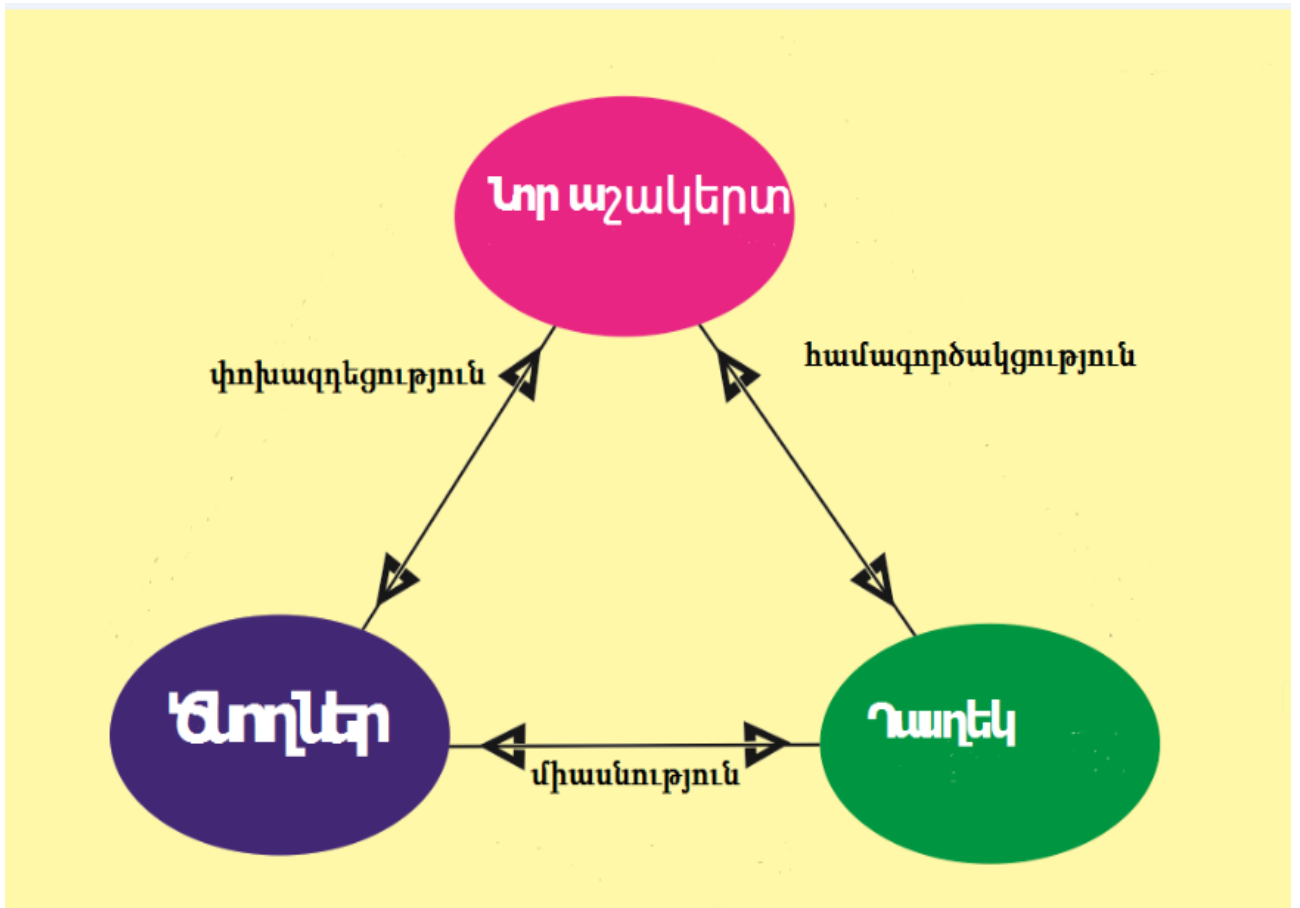
Այնուամենայնիվ, հաճախ դեռահասը կարող է իրեն միայնակ զգալ հասակակիցների կողքին: Բացի այդ, ոչ բոլոր դեռահասներն են ընդունվում խմբում, նրանցից ոմանք պարզվում է, որ մեկուսացված են՝ նրանք կա՛մ անվստահ են, կա՛մ ինքնամոռի, կա՛մ չափից դուրս ագրեսիվ: Նման աշակերտների համար շատ ավելի դժվար է հարմարվել ուսումնական նոր պայմաններին, քանի որ եթե հասակակիցների հետ միջանձնային հարաբերությունները չեն ստացվում, ապա ուսումը հետին պլան է մղվում՝ դրանից բխող հետևանքներով, օրինակ՝ վատ առաջադիմությամբ:

Դեռահասության տարիքի մասին խոսում են՝ որպես հուզականության, տրամադրության հաճախակի փոփոխության շրջան, քանի որ դա անցումային շրջան է:

Թե որքան արագ և հաջողությամբ է երեխան հարմարվում նոր թիմին, կախված է դասարանում աշակերտի ճիշտ ինտեգրումից և ուսումնական գործընթացի բոլոր մասնակիցների հարաբերություններից: Այս գործընթացում կարևոր դեր է խաղում

դաստեղծ, ինչպես նաև երեխայի ծնողները:Նրանց գործողություններից է կախված, թե երեխան որքան արագ կվարժվի նոր դպրոցին, կմիանա դասարանին և կյուրացնի ուսումնական ծրագիրը:

Երբ երեխան պետք է հարմարվի նոր միջավայրին, նոր դասընկերներին ու ուսուցիչներին, նա հատկապես կարիք ունի ծնողների աջակցությանը:

Առաջարկություններ ծնողների համար

Հարմարվողականության շրջանում տանը պետք է տիրի հանգիստ ու հաճելի մթնոլորտ: Վերացրեք ցանկացած սկանդալ, ինչպես երեխայի, այնպես էլ ընտանիքի մյուս անդամների հետ: Ստեղծեք միայն դրական միկրոկլիմա տանը, որպեսզի երեխան իրեն հարմարավետ և ապահով զգա նոր դպրոցում ծանր ժամերից հետո: Խոսեք ձեր երեխայի հետ, հարցրեք, թե ինչ է նա անում: Պատմեք պատմություններ ձեր իսկ մանկությունից՝ կապված այն մասին, թե ինչպես եք հաղթահարել տարբեր դժվարություններ: Այսպիսով, դուք ցույց կտաք, որ բոլորն անցնում են կյանքի դժվարությունների միջով և միշտ գլուխ են հանում դրանցից:

Մի անհանգստացրեք գնահատականներով երեխային: Չետեք նրա առաջընթացին, բայց սկանդալներ մի սարքեք, եթե նա վատ գնահատական է բերում: Մինչ ադապտացիայի շրջանն ընթանում է, նոր սովորողի համար հատկապես դժվար է, նա պետք է կապ գտնի ոչ միայն իր հասակակիցների, այլև ուսուցիչների հետ:

Ամեն փոքր բանի համար պետք չէ դպրոց վազել: Դա կարող է դասընկերներին դրդել ծաղրանքի: Գնացեք դասղեկի կամ տնօրենի մոտ միայն խիստ անհրաժեշտության դեպքում:

Սկզբում երեխան կարող է տառապել հաղորդակցության պակասից, ուստի հնարավորինս շատ ուշադրություն դարձրեք նրան: Դպրոցից հետո միասին գնացեք ինչ-որ տեղ, խոսեք նրա հետ, զվարճացեք: Չարստացրեք նրա կյանքը: Ընդգրկեք նոր խմբակների մեջ, որպեսզի տխրության ժամանակ չմնա: Իսկ հետաքրքրություն ներկայացնող դասժամերին նա կկարողանա ավելի արագ նոր ընկերներ ձեռք բերել:

Ստեղծեք անհրաժեշտ պայմաններ երեխայի լավ հանգստի համար ազատ ժամանակ: Օգնեք ձեր երեխային ուշադիր պլանավորել իր օրը, որպեսզի նա լավ քնի, ժամանակ ունենա տնային առաջադրանքները կատարելու և հանգստանալու համար: Չարմարվելու դժվարին շրջանում նրան ավելի շատ ուժ է պետք դժվարությունները հաղթահարելու համար: Քնկոտ մարդը դժվար թե կարողանա ակտիվ լինել և լավ սովորել դպրոցում: Ամեն օր աջակցեք ձեր որդուն կամ դստերը. գովաբանեք ամենափոքր հաջողության համար, վստահություն ներշնչեք:

Չասկացեք, թե ինչ դժվարությունների է բախվում երեխան անցում կատարելիս նոր դպրոց, և, աստիճանաբար ընտելացնելով նրան ինքնուրույն լինելուն, մի հրաժարվեք օգնել դասին նախապատրաստվելիս՝ մերժումը ասում է, որ նա արդեն մեծացել է:

Սովորեցրեք երեխային կազմակերպել իր աշխատանքը (օրագիր պահել, պլանավորել և անել տնային աշխատանքը) :

Երբեք մի քննարկեք ուսուցիչների մասին երեխայի հետ, ձևավորեք դրական երեխայի վերաբերմունքը դպրոցի նկատմամբ:

Եթե ուսումնական տարվա սկզբում երեխայի ծննդյան օրն է, դա լավ առիթ կլինի դասընկերների համար տանը խնջույք կազմակերպելու համար: Երեխաները կկարողանան շփվել ոչ պաշտոնական միջավայրում, իսկ

մեծահասակները՝ դիտարկել հարաբերությունները: Դա կհեշտացնի հետագայում օգտակար խորհուրդներ տալ իրենց երեխային կոնկրետ դասընկերոջ հետ հարաբերություններ կառուցելու համար:

Ինչպե՞ս կարող է դասուցել օգնել

Նոր դպրոց տեղափոխվելը դժվար ժամանակ է երեխայի կյանքում: Այն ամենը, ինչին նա սովոր էր, մնաց անցյալում՝ դասընկերները, ուսուցիչները, ամօրյան :

Նույնիսկ եթե երեխան բավականին հաջողակ էր, նոր միջավայրում նա կարող է դրսևորվել նոր, անսպասելի կողմերից: Դասարանի հետ իրավիճակն ավելի բարդ է: Դասարանի թիմը կենդանի, զարգացող համակարգ է, որի ձևավորմանը որոշակիորեն նպաստում են և յուրաքանչյուր աշակերտ, և դասուցել, և ամարկայական ուսուցիչները և ծնողները:

Նորեկ աշակերտի գալուստը նշանակում է, որ այս համակարգում հայտնվում է նոր տարր, ինչը նշանակում է, որ ամբողջ համակարգը կփոխվի, կզարգանա, կվերափոխվի: Յուրաքանչյուր նոր երեխա սկսում է այսպես կամ այլ կերպ շփվել ուրիշների հետ, կառուցել հարաբերություններ նրանց հետ, ազդել նրանց վրա: Նրա գալուն ի պատասխան փոխվում է նաև դասարանը, փոխակերպվում է դասարանի գոյություն ունեցող կառուցվածքը:

Շեշտենք, որ նոր աշակերտի հայտնվելը միշտ ազդում է դասարանում առկա հարաբերությունների և մթնոլորտի վրա, և ազդեցությունը փոխադարձ է: Դասարանը ազդում է նոր աշակերտի վրա, և նա ինքն է որոշակի ներդրում ունենում այլ երեխաների միջև միջանձնային հարաբերությունների համակարգում:

Իհարկե, նման փոխադարձ վերակազմավորումը կարող է և դրական լինել (օրինակ՝ նորեկը կարող է ընկեր դառնալ այն աշակերտի համար, ով չի կարողացել ընկերներ ձեռք բերել), և բացասական (ասենք՝ նորեկը կարող է սկսել դրսևորել անցանկալի վարքագիծ, որը մինչև նրա գալը դասարանում բացակայում էր):

Սա նշանակում է, որ դասուցելի հիմնական խնդիրն է առավելագույն չափով օգնել ապահովել, որ անխուսափելի փոփոխությունները արդյունավետ լինեն երեխայի համար և ամբողջ դասարանի համար:

Ի՞նչ է պետք սրա համար:

- Դասղեկի ռազմավարությունը՝ որպեսզի նպաստի նոր աշակերտի հարմարվողականությանը դասարանի թիմ, առաջին հերթին ենթադրում է, նախապատրաստում երեխայի ժամանմանը, և երկրորդ, հսկողություն և աջակցություն նրա կրթությանը սկզբնական շրջանում նոր միջավայրում:

Դասղեկը պետք է առաջին հերթին կազմակերպի անհատական և խմբակային գրույց: Օրինակ՝ նորեկի հետ գրուցել նրա նախասիրությունների մասին, հետաքրքրվել թե ինչով է սիրում զբաղվել, որ առարկան է սիրում: Հաղորդակցման գործընթացում անհրաժեշտ է երեխային ծանոթացնել ընդհանուր կանոնադրությանը, խոսել դասարանում աշխատանքի սկզբունքների մասին, ներկայացնել երեխաներին, նրանց արտադասարանական գործունեությունը, բնութագրել դասարանը որպես ամբողջություն: Միաժամանակ պետք է ասել, որ դասարանում երբեմն լինում են թյուրիմացություններ, բախումներ, բայց առաջացող խնդիրները լուծելու համար միշտ կարելի է դիմել ուսուցչին:

Պետք է նաև կազմակերպել նորեկի ուսումնական գործընթացը, նպատակ ունենալ դասարանի հետ հաղորդակցվելու, բարի կամքի և հետագա ընդհանուր գործունեությանը:

Դասղեկի հետ հանդիպելուց հետո պետք է օգտագործել դիտողական մարտավարություն, տեսնել, թե ինչպես են երեխաները շփվելու նորեկի հետ:

Շատ օգտակար կլինի դասարանի հետ պարզ թրեյնինգ անցկացնելը, որը կօգնի նորեկին ավելի արագ ինտեգրվել:

Խորհուրդ է տրվում նորեկից պարզել նրա հետաքրքրությունները, նպատակները, առարկաները, որոնք նրան դուր են գալիս և ոչ այնքան:

Ամենակարևորը՝ բարի և արդար լինել նոր աշակերտի նկատմամբ: Երեխաները կկրկնօրինակեն դասղեկի վերաբերմունքը և կընդունեն նորեկին, իսկ երեխան ավելի լավ կսովորի, որպեսզի չնեղացնի իր սիրելի ուսուցչին:

Ռազմավարություններ

Իմ հետևյալ ռազմավարությունների արդյունքում նոր աշակերտը կկարողանա ինտեգրվել դասարանում՝

Չրուցել նոր աշակերտի ծնողների հետ (գրուցել բնավորության գծերի մասին, նախկինում ունեցած խնդիրների և հաջողությունների մասին, ուժեղ կողմերի մասին),
գրուցել նոր աշակերտի հետ,
գրուցել դասարանի աշակերտների հետ,
գրուցել դասավանդող ուսուցիչների հետ,
կազմակերպել դասարանական քննարկումներ,
ընտրել ամենաբաց, ընկերասեր և պատասխանատու աշակերտին, ով կօգնի նորեկին ուսման և շփման մեջ,
կազմակերպել արտադասարանային շփման հնարավորություն,
երեխային տալ առաջադրանք, որում նա կարող է ապացուցել իրեն և ցույց տալ իր ուժեղ կողմերը, բայց ոչ թե անհատապես, այլ խմբով աշխատանք,
ուժեղացնել դասարանի աշակերտների փոխազդեցությունը,
պահպանել կանոնավոր կապ դպրոցի հոգեբանի հետ:

1. Ծանոթություն և հանդիպում ծնողների հետ

Նախ պետք է գրուցել նոր աշակերտի ծնողների հետ և պարզել տեղափոխության պատճառը, որոշել նրանց վերաբերմունքը ծագած խնդրին և հասկանալ, թե ինչ են նրանք սպասում նոր թիմից: Սա անհրաժեշտ է, որպեսզի նախկին սխալները կամ հիասթափությունները չխանգարեն երեխային նոր թիմում նոր հարաբերություններ կառուցել:

Տեղեկանալ ծնողներից իրենց երեխայի նախասիրությունների, ուժեղ կողմերի մասին (միգուցե նա սպորտով է զբաղվում կամ երաժշտությամբ, կամ լավ տիրապետում է օտար լեզվին):

Կարևոր է ծնողների հետ համաձայնեցնել համագործակցությունը երեխային հարմարեցնելու գործընթացում, անհրաժեշտ է քննարկել, թե ինչպես ենք շփվելու և կիսվելու տեղեկություններով: Իմ և ծնողների համատեղ գործողությունների արդյունքում երեխայի հարմարվելու գործընթացը բարեհաջող ընթացք կունենա և արդյունավետ կլինի:

2. Զրույց դասարանի հետ

Եթե հնարավորություն կա, ապա լավ կլինի կարճ զրույց ունենալ աշակերտների հետ, նախապես ծանոթացնել նորեկին, ասելով միայն նրանց անունն ու ազգանունը, իսկ նա կպատմի մնացած ամեն ինչ իր մասին: Բացատրել երեխաներին, որ իրենց թիմում նա հույս ունի գտնել ընկերներ և աջակցություն, ուստի աշակերտները պետք է օգնեն նրան այս հարցում:

3. Զրույց ուսուցիչների հետ

Զրուցել ուսուցիչների հետ այս աշակերտի նկատմամբ ավելի ուշադիր և զգայուն վերաբերմունքի մասին, նրան հնարավորություն տալու ցույց տալ իր գիտելիքները և ինչ-որ տեղ ավելի բարձր գնահատականով խրախուսելու նրա ջանքերը՝ երեխայի ինքնավստահությունը վերականգնելու համար:

4. Աշխատանք հորեկ աշակերտի հետ

Փորձել ստեղծել մի իրավիճակ, որտեղ նոր աշակերտը կարող է ցույց տալ իր ուժեղ կողմերը, տալ մի հարց, որին նա կարող է գրագետ պատասխանել, իմանալ նրա կարծիքը այս կամ այն հարցի վերաբերյալ:

Ցանկալի կլինի նրան տալ որոշ անհատական առաջադրանքներ զեկույցների կամ ռեֆերատների կամ պարզապես հետաքրքիր հաղորդագրությունների տեսքով, որպեսզի աշակերտը զգա հետաքրքրություն իր ունակությունների նկատմամբ: Իսկ երբ նրա ինքնագնահատականի մակարդակը բարձրանա պատշաճ մակարդակի, ադապտացիայի հետ կապված խնդիրները աստիճանաբար կվերանան:

Եթե նորեկն ինքը չի ցանկանում շփվել հասակակիցների հետ, ապա նրան կարող է անհրաժեշտ լինել հոգեբանի օգնությունը, ով, օգտագործելով տարբեր տեսակի թեստեր, կարող է որոշել, թե ինչու է այս վարքագիծը դրսևորում և ինչ է թաքնված դրա հետևում:

Նոր աշակերտին օգնելու արդյունավետ միջոց է նստեցրել մեկի հետ, ով կօգնի նրան հարմարվել: Ընտրել ամենաբաց, ընկերասեր և պատասխանատու աշակերտին, ով կօգնի նորեկին ուսման առաջին օրերին: Օգնող աշակերտի համար պարզ առաջադրանքների կարճ ցուցակ կազմել, ինչպես օրինակ՝ շրջայց կատարել դպրոցում, ցույց տալ ժամանակացույցը, օգնել ճաշի ժամանակ, բացատրել առաջադրանքը: Իր տարիքի այդպիսի երեխայի հետ նորեկը ավելի արագ է կհարմարվի և միայնակ չի զգա իրեն:

5. Միջոցառումների կազմակերպում

Խնդրել նոր աշակերտին օգնել դասարանային աշխատանքում: Սա կօգնի շեղել ուշադրությունը, և միևնույն ժամանակ՝ ինքնարժեքի զգացում կտա: Նա կօգնի դասընկերներին և կգնահատվի իր դասընկերների կողմից:

Առարկայական ուսուցիչներին դիմել, որպեսզի դասընթացից հետո մի փոքր լրացուցիչ աշխատանք տանեն նորեկի հետ, քանի որ դա կօգնի նրա ուսման առաջադիմության բարձրացմանը:

Կազմակերպել երեխաների միջև համատեղ գործունեություն և դրա մեջ ներառել նորեկին (օրինակ՝ ներառել նրան միջոցառման համար զարդեր պատրաստողների խմբում):

Այս ռազմավարությունների արդյունքում ես կհասնեմ նրան, որ երեխայի ինքնագնահատականը կբարձրանա և նրա մոտ ցանկություն կառաջանա հաճախել դպրոց ամեն օր և ստանալ նոր գիտելիքներ և լավ սովորել: Այս ամենը կօգնի նրան ինտեգրվել դասարանում և դառնալ դասարանի անդամ:

Եզրակացություն

Ջետազոտության ընթացքում ուսումնասիրել ենք դեռահասների հոգեբանական և մանկավարժական բնութագրերը, բացահայտվել է ադապտացիա հասկացությունը: Դիտարկվել են ռազմավարություններ, միջոցներ, առաջարկություններ դսարանում նոր աշակերտի ինտեգրման համար:

Չաշվի առնելով հինգերորդ դասարանի աշակերտների հոգեբանական և մանկավարժական բնութագրերը կարելի է եզրակացնել, որ վաղ դեռահասությունը ամենաբարդ և ամենադժվար տարիքն է, որը ներկայացնում է անհատի ձևավորման շրջանը: Մինևույն ժամանակ, սա ամենակարևոր շրջանն է, քանի որ այստեղ ձևավորվում են բարոյականության հիմքերը, սոցիալական վերաբերմունքը, վերաբերմունք սեփական անձի, մարդկանց, հասարակության նկատմամբ:

Ջետազոտելով վաղ դեռահասության առանձնահատկությունները՝ կարող ենք ասել, որ այս տարիքային շրջանը սերտորեն կապված է ինքնաճանաչման հետ:

Դեռահասը իր մտքում ստեղծում է «ես»-ի պատկերներ, որոնք բազմազան են:

Այս ամենի հիման վրա մշակել են մի շարք առաջարկություններ նոր աշակերտի ինտեգրման համար, որոնց հիմնական նպատակը դժվարությունների

հաղթահարումն է, երեխայի առողջության և հուզական բարեկեցության պահպանումն է ադապտացիայի ընթացքում:

Գրականության ցանկ

1. <https://teacher.yandex.ru/posts/v-klasse-novenkiy>

2. https://24tv.ua/education/ru/novyj-uchenik-klasse-sovety-oblegchit-adaptaciju-novosti-ukrainy_n1578524
3. <https://infourok.ru/metodicheskie-rekomendacii-po-adaptacii-novenkih-detey-v-klasse-soveti-novichku-761371.html>
4. <https://pedsovet.org/article/adaptacia-novogo-ucenika>
5. <https://www.rastut-goda.ru/questions-of-pedagogy/4548-u-nas-v-klasse-novenkij-sovety-pedagogu-po-adaptatsii-novogo-uchenika-v-klassnom-kollektive.html>
6. <https://classuper.ru/blog/kak-pomoch-novomu-ucheniku-adaptirovatsya-v-klasse>
7. <https://ru-poleznye-sovety.info/roditelyam/adaptatsiya-rebenka-v-novoj-shkole-sovety-roditelyam.html>
8. <https://tochkapsy.ru/archives/2301>
9. <https://www.parents.ru/article/novenkij-v-klasse-pravila-adaptaczii/>

